

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a **Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported** (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

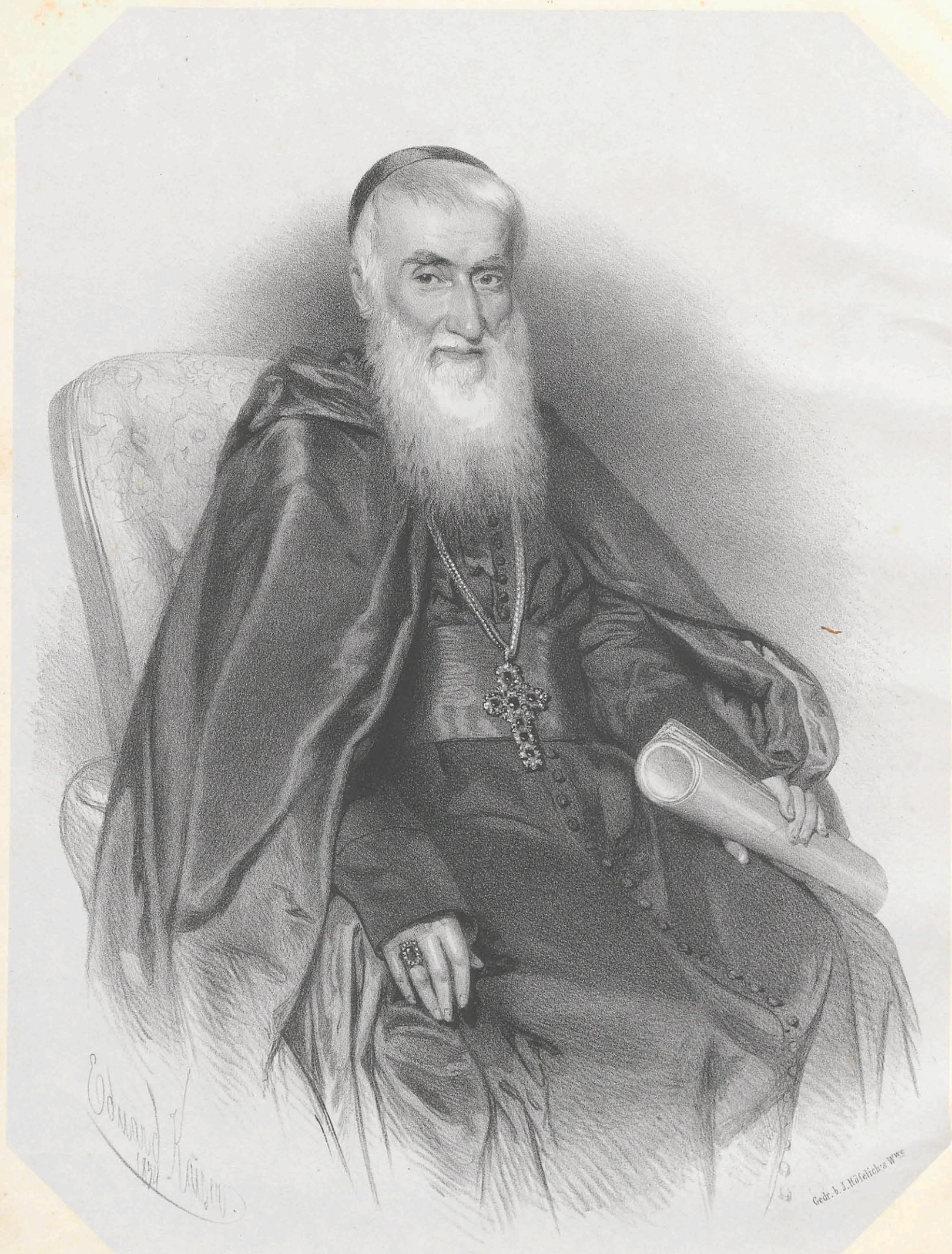
Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

Лшч ✓
390

N° 38. -

Aristaces Archiep. Caesareensis

4003 3403

1157

Լսւյ
390

111.

Ի ՄԵԾԱՊԱՅԾԱՌ ԱՒՈՒՐ

ՅՈՒԲԵԼԵԱՆ ՀԱՆԳԻՐՍԻ

Օ Ծ Մ Ա Ն

Ի ՔԱՀԱՆԱՅՈՒԹԻՒՆ

ԱՄԵՆԱՊԱՏԻ ՏԵԱՌՆ

ԱՐԻՍՏԱԿԵԱՅ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ

ԱՐԲԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ ԿԵՍԱՐԻԱՅ

ԷՆ

ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ ԱՐԲԱՅԻ

ՄԻԹԱՐԵԱՆ ՈՒԹՅՈՒՆ

Ի ՄԸՏՆՋԵՆԱՌՐ ՅԻՇԱՏԱԿ ՍԻՐՈՅ ԵՒ ՄԵԾԱՐԱՆԱՅ

ՆՈՒՐԻԵՆ ԶՆՈՒԱԳՍ

ՈՐԴԻՔ ՇՆՈՐՀԱՊԱՐՑՔ

Ի ՎԻԵՆՆԱ

Ի ՎԱՆՍ ՂԱԶՏՂԱՆ ՍՈՐԲԵ ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻ

1854. ՌՅԳ.

1046 503

///

STANDARD

LIBRARY

UNIVERSITY

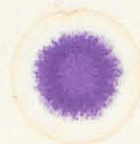
ARISTOTELIS

PLATONIS

DILOGOIS

CRATYLUS

THEAETETUS

64

WEIHEGRUSS

ZUM GLORREICHEN

PRIESTER-JUBILÄUM

DES

HOCHWÜRDIGSTEN HERRN HERRN

ARISTACES AZARIA

ERZBISCHOF VON CÄSAREA,

GENERAL-ABTES

DER

WIENER MECHITHARISTEN-CONGREGATION.

WIEN,

MECHITHARISTEN-BUCHDRUCKEREI.

1854.

ПРЕСТЕР-ЖЕВІЛІ

ARISTATES AZARIA

5020
38

390-2003

28-389

Ն Ո Ւ Ա Գ

Ծողապր երկին ծիրանի,
Յրևապր երկիր հասարակ.
Չարթնում՝ ընդոտտ, բամ՝ Արեւ,
Մար եւ, փռթա, հասս արագ:

Տեսի փաղ բոց պր ի սնարս.
“Է քեզ պատգամ՝ ի Տեսունե...
Դոչեաց Չոռարթոռնն, “լոռ գոր Էն
Ինեւ պսօր յայտ առնե:

Կայ յիսնամեան սատ օժեալ
ԱՐԻՍՑԱԿԷՍ ԱԶԱՐԵԱՆ.

Հար առաթոռ Նա գերկիր,
Հար զգոռթ մարմնոյ եւ զարեան:

Յերկնից ածի Նմս պրտակ
Չանմահութեան եւ զփառաց.

Յիսուն ամաց Նա գոռիռ՝
Կազմեղ աննին զպն կարաց,:

Ասաց, սրացաւ յարեւելս
Նաւթմէր հովտացքն Վանի.
Կըրկնեցին զայն տարք Մասեաց.
Զայն ետ անդրաւտ եւ Անի:

Բզֆեզ, ժառանգ Մեքաստեան,
Բզփաւրս քո նըռագեմ'.
Լոեցե Հոմեր եւ Ռրատ,
Չի եւ Գանդուղ զառակ եմ':

Մի հրնչեցեան սատ ծընծդայր,
Մի Պառնասեան պերճ Մոռայր.
Միրտք բարբառին, ոչ բանք ոյծք,
Զայն պաճոռմել դուք ոռայր:

Ադէ մատիք, ո՛ մանկունք,
Երգել ըզջօրս ըզպատիւ.
Յիշեն Գողթան ըզՆա պահտք
Յիշեն ըզՆա դրըռատիւ:

Չիք քաջութեան նորս թիւ,
Ոչ փատաւիցն չափ կամ՝ բաւ.
Հընչեն հիւսիս եւ հարաւ
Չնորին արդեանցն ըզհամբաւ:

Հառատք, Յոյս, Մեր, երեքին
Հիմունք գործոցն եւ բանին,
Բզգահ նորին անդր ի վեր
Յերանկեաց կարգս հանին:

Քանի՜ պատիւ յարկակից
Ռենկ ինձ գՀայրդ մեծանուն.
Յերկնից տրաւր Դոռ պարզեւ
Բղձիւք մեծիւն եւ մանուն:

Եղեր Դոռ, Հայր մեծարգոյ,
Շուք եւ զարդ պնդմ' բարձի.
Ո՛ր Դոռ նովաւ, այլ նա Քեւ,
Ի Քեզ ընդ փառս իւր պարծի:

Թըրոյին մաղթանք ջերմ' առ Տէր
Շնորհել գՀովիւդ ծերունի.
Քեւ խընդայ Քեւ լոկ մեր հօտ,
Տեսեալ առուրս ողջունի:

Զի՜ պիտոյ քանդ կամ' մաւտեան,
Են որպէս գիր ի պաղի.
Զայն՝ ժանգ ոռոտե, զայն՝ ցեց, հոռ.
Մէր սնման է, ոչ թաղի:

Կան աստ կոթողք ջերմ' սրբաից,
Ո՛ր պիտի գոյն եւ նարօտ.
Անեղծ է քոյ սնունդ ցանկ,
Զէ սցդպիւեաց պն կարօտ:

Օր առուր տայ զքոյ սնունդ
Որդիք թոռանց գ.իշատակ.
Ընդ փայր մըրցի բըռնութիւն,
Զայն խափանել չէ առակ:

Զուր ձրգնի ձմեռըն դըժիւտ՝
Ժամկէզ գիւնաց քոց գարուն,
Ժաղկեալ արդեամբք պըտդալից
Իբրեւ ըզդրախտ գարդարուն:

Մի քոց աշաց լուսոյն, Հնչր,
Դարանակալըն խաւար,
Կորզեալ ժանեօքն անկըջոյ՝
Տարցի գփեզ յորջ իւր աւար:

Կացցես Դու ամս ընդերկար,
Անմահ՝ թէ ժուէ եր օրէն.
Այս ուխտք երկնից, սոյն երկրի,
Մոյն եւ որդւոցդ համըրեն:

Իցին լիմեք լըսելի
Աղերս ծերոյն եւ մանկան.
Էրանելի եմք յայնժամ՝,
Ոչ ալ ինչ սիրտք մեր ցանկան:

DISTICHA.

O Venerande Senex, spes nostra et summa voluptas,
Noster digne Pater, praesidiumque et honor,
Nunc aetate gravis, meritis ast clarior altis,
Virtute et praestans nomine perspicuo,
Nos hodie leni, dulci nos lumine cerne,
Et puras audi fundere corda preces:
„Det Coelum vitam tibi prosperitate refertam,
Teque dies multos vivere dulce sinat;
Tu desiderium, caeptumque absolvere possis,
Et perfecta simul vota videre tua;
Multos sic circum dilectos cernere natos
Possis, ut capitis pulchra corona tui;
Et tu pergratae Prolis, tuo et ipsa vicissim
Gaudere exultans possit amore diu;
Atque hic amor dulcis, Saeclis haec digna futuris
Sic fervens semper pergere flamma queat!“

ΗΡΩΕΛΕΓΕΙΟΝ.

Εὐσεβίην τ' ἀσκήων, ἄλλους τ' ἀρεταῖσι μεμαλώς,
Ἰθύνεις δηρὸν λεῶν φίλον ἀτρεκέως.
Τῷ γ' ἂν ὅμμες Πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέροντες
Χάριν τ' ἀποδόμεν μάλα λελαιόμενοι,
Ἦμεν προφρονέως ἱερὸν ποτὶ δῶμα Θεοῖο
Πεντηκοστῇ Σῆς ἱροσύνης ἔτεϊ,
Οὐρανίῳ Θεῷ ἐκλέκτορι φίλα θύσοντες,
Εὐαίονά τέ Σοι βίοτον εὐξόμενοι.

O D E.

Nimm unsern Preis, du hohe starke Säule!
Die, fest gestützt auf Petri Fels in Rom,
Ein halb Jahrhundert zu des Glaubens Heile
Diess Kloster ziert und Gottes heil'gen Dom,
Du bist ein Auserwählter für den Orden
Und Haupt und Schmuck gleich wie sein Stolz geworden.

Der schönste Segen lag im Schooss des Jahres,
Das Dich den Dienern Gottes eingereiht,
Du warst der zweite Gründer des Altares,
Den Mechitar dem Ewigen geweiht,
Du hast erhöht den Bau zu Gottes Ehre
Durch heil'gen Wandel, Beispiel, Schrift und Lehre.

Und wie als Priester fromm, als Haupt erhaben,
Trägst Du als Bürger auch gleich hohen Werth,
Du dienst dem Land mit all den seltnen Gaben,
Die Dir der Herr in seiner Huld beschert.
Du fischest Seelen mit des Wortes Netze
Und gibst dem Kaiser nach des Herrn Gesetze.

So ist Dein Wandeln nun ein halb Jahrhundert
Fortwährend wie ein heiliges Gebet,
Du bist geliebt, geachtet und bewundert,
Wie mit den höchsten Gnaden übersä't,
Dich liess der Herr das schönste Ziel erreichen:
Du hast als Ordensfürst kaum Deines Gleichen!

Wer hat wie Du seit fünfzig wirren Jahren
So rüstig seinen Lebenskampf gekämpft,
So viel gesät des Guten, Schönen, Wahren,
So salbungsvoll des Bösen Gluth gedämpft?
Du bist als Mensch und Christi Braut Vermählter
Nach Gottes Bibelwort — ein Auserwählter. —

Empfange drum im heut'gen Jubelfeste
Den höchsten Preis, den Dank und Liebe zollt,
Gleich wie den Segenswunsch der hohen Gäste,
Den Jeder aus dem Grund des Herzens holt:
„Mag Dich der Herr in Deinem frommen Walten
Noch lang gesund zu unserm Glück' erhalten!“

ГЛАСЪ РАДОСТИ.

Икій сильный покровитель
Богъ во всякой торопѣ,
Очевидно показалось
Во вселенномъ потопѣ:
По которомъ се опятъ
Исно процвилъ Ярратъ!

Икъ севѣрія вѣра
Занала цѣлый Сіонъ,
Ще са найшолъ для Мессіа
Еденъ правый Симеонъ;
И какъ чрезъ Богоотрока,
Котрого старецъ держалъ,
Разширилася нарка,
Бесъ міръ радость возпріалъ. —
По дикой вѣри опятъ
Прославилося Ярратъ!

Но прійшолъ часъ, какъ полѣны
Крѣгъ цѣлкомъ са наполнилъ.
Что процвило, зъ кольшей части
Темнымъ плащомъ застелилъ.
Но ѣ здѣ помощь неостала
На сей печальный оударъ,
Икъ лѣчезарный комета
Изъѣвилася Мехитаръ.
И такъ чрезъ него опятъ
Исно процвилъ Ярратъ!

Бѣ Твои рѣки ПРИСТАЦЕ.

Иисусъ въ второй Феврварѣ
Далъ правѣ въ Срѣтеніе

Знакъ: Ты Симѣонъ, Мехитаръ

Дла насъ: мы молима за Тя,

Ижъ вѣрный сынъ Семъ, Ифетъ.

Да дастъ Ти Богъ долге житѣ!

Хамъ отдаленъ отъ насъ гетъ:

Но подъ Токою ще стократъ

Краснимъ зосталъ Яратъ!

H Y M N E.

C her Prélat, notre tendre Père,
En ce jour qui nous rend heureux,
Accepte avec bonté les vœux
Que te fait notre cœur sincère.

D'un jour sacré l'heureux retour
Vient exciter notre allégresse:
Nous épanchons la douce ivresse
De notre filial amour.

De dix lustres a fui l'espace,
Depuis le jour que sur l'autel
Le Christ, de son trône éternel,
Vint à ta voix prendre sa place.

Lorsque pour la première fois
Tu consacras la sainte hostie,
Aux Séraphins tu fis envie,
Et le ciel s'ouvrit à ta voix.

D'un jour pour toi si délectable
Tu renouvelles le bonheur.
Ton Sauveur vient remplir ton cœur
De son amour inépuisable.

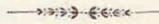
Va t'asseoir au sacré banquet;
Accompagné de nos louanges
Va savourer le pain des anges,
De nos désirs divin objet.

Ce jour charmant est le présage
De ta gloire et de ton bonheur;
Oui, de la céleste faveur
C'est le doux, le précieux gage.

Dès aujourd' hui de tes vertus
Tu reçois la riche couronne;
Déjà ton noble front rayonne
De l'auréole des élus.

De ce beau jour qui fait ta gloire
Nous garderons le souvenir;
Doux sujet de notre plaisir,
Il vivra dans notre mémoire.

Après le cours de cinquante ans
Renouvelant ce saint mystère,
Toi que le Ciel fit notre Père,
Ah! bénis, bénis tes enfants.

ÖRÖM HANGOK.

Ha Isten szeme örködik
Széldúlta habok felett,
Számunkra mindig tartatik
Egy mentő deszkaszelet:
Sértlen láttatá magát,
Özönviz közt Ararát!

Midön tévtan tengerébe
Jutott a' zavart Sion,
Maradt egy, — ki ölbe vegye
Jézust, — az agg Simeon.
Midőn ez Istenigyermekek
Hite nedvét szétönté,
Földterét ellepte-hivek
Sergét fénybe ölteté:
Ujra ledőlt minden gát,
'S viránydús lett Ararát!

Ismét vihar! mert a félhold
Nőtt, 's már utónegyedet
Ére, 's mindent, — mi csak zöld volt
Fátyolával befedett.
Az ég itt is férfit küldött,
'S elgátolá az éjárt,
Reményfelett mint üstököst
Föltünteté Mechitárt!
Ismét fénymezt ölte át
Órményhegye Ararát!

Első, 's félszázados miséd'
Kora, másod' Február
ARISTACES nem vakeset
Ez: jel — Sim'on 's Mechitár
Vagy TE nekünk. — Istent kérünk —
Mint hív fiak Sem Jáfet —
Hosszas éltedért; Kám köztünk
Egy sincs, de nem is lehet:
Mert alattad fényben ált
Mindig — hegyünk Ararát!

اولدیلر بهجت قلب ایله مسرور وشادان
جمله رهابین طریقات مخیثاریان
کوروب سرپسقیوسی آرتاکس آزاریان
سن وسال هم فضیلتله کماله رسان

التفات سهاویه اولوب حقنده سزا
سال روحبانیتی الیسی ختامنه
واصل اولدی سعادتله هر دم مبارک اول
عمر نوح ایله بگام ایلیه آنی خدا

السنه جهان ایله شرف وشهرتی
اولوب وصف وثنایه شان نام نامیسی
شرق وغربده یاک اولسون اثار جلیلهسی
بودر تبرکمنزه دعای خیرییهسی

O D E.

Hail Patriarch of our Faith! we celebrate
Of twice five lustres thy benignant sway,
To the Almighty's service consecrate,
Diffusing mild religion's blessed ray.

Within that time each act of thine has been,
Ensample to the next — increasing still,
In piety and goodness; thy ministry we've seen
A benefit to all, consoling every ill.

And thy reward — a life beyond the years
Seldom accorded in this world of pain;
Rich in good works, wherein no shade appears;
Heart free from guile, and conscience free from stain,

But more than all — thy earthly duties o'er
Thy relics resting in the quiet tomb,
Thy deeds like messengers sent on before,
Prepare thy way in Immortality to bloom.

390-2003
4003
37

СОНЕТЪ.

На днашнѣмъ знаменитомъ дану,
На коемъ се братства желя срета,
Да доживишъ Несторова лѣта,
Чуй и Срба гласъ у самостану!

Подъ Тобомъ имъ лучъ просвете грану,
Подъ Тобомъ имъ и Световидъ цвета,
Подъ Тобомъ се диже црква света,
Да побѣди крстъ Азіе страну.

Петдесетъ е лѣта одъ то доба,
Како служишъ Вѣчномъ на олтару,
И христьянства разпростиreshъ семе.

Толико Му Боже дай до гроба,
Брѣ е вѣранъ и Теби и Цару,
Некъ Му златанъ вѣкъ іоштъ краси теме!

—•••••—

HLAS VDĚKU.

Hle jak se skvěje v bohodobě
Na skále Hospodinův hrad!
Aj bojovníkův statných řad
Jak v obraně mu proti zlobě!

Kmet mezi nimi stříbrovlasý
Ve službě Boží strávil věk —:
Však netknul se ho zloby vztěk,
Sil jeho netknuly se časy.

Žehnej Ho Bůh; nášť Otec drahý!
Na němžto libost Pána dlí!
Nech věhlas Tvůj nad námi bdí,
Tvůj příklad vzor buď naší snahy!

PIEŚŃ RADOŚCI.

Czyje życie się zachwyca
Bogiem — i pracą pilną;
Tego Wszechwładny zaszczyca
I chroni ręką silną:
Tak już Noe po potopie
Spoczął na Araratu stopie.

Również przed Jezusem błogim
Czci nie było u Siona;
Jednak Bóg klejnotem drogim
Ozdobił serce Szymona:
By powitał Syna Boga,
I uścisnął dłońmi swemi, —
By zaszczerpił i dla wroga
Zbawienie grzechów na ziemi. —
Tak znalazła nowa burza
Nowe Araratu wzgórza! —

Gdy półksiężyc już niewierny
Owładnąć groził światem,
Zesławszy miecz swój niezmierny
Srogim dla Chrześcian katem;
Lecz i wtedy ręka Boża
Zlitowałaś w srogiej karze:
Bo nadziei ranną zorzę
Nam posłała w Mechtarze!
On nam świecił gwiazdą w burzy,
Z po nad Araratu wzgórzy! —

W TWOJE dziś ojcowskie ręce
Bóg święte złożył wodze,
Byś przynosił ulgę w męce,
Nas wiódł na cnoty drodze.
Więc Szymonem, Mechitarzem
Bądź nam, o to Cię prosimy,
Przed najświętszym tu ołtarzem
Prośby do Niebios wnosimy:
Bądź ozdobą mnogie lata
Dla całego Ararata! —

Ե Ր Գ

Ի՜նչ շքեղ տօն ծագեց մեզի,
Ո՛հ. ի՜նչ արեւ բերկրական.
Ո՞ր պն լեզու կրրնայ ըլլալ
Մեր խընդութեանը թարգման:

Ընմահ Հացիւ կըշտապընդած,
Եւ սուրբ Վինեով զըւարթուն,
Նըւիրական իւղով օծուած
Իբրեւ ըմբիշ քաջ, արթուն,

Ընցար այսօր, Հայր մեծարեալ,
Ահագարական ասպարէզ,
Ուր յորդ արդեանց ձիթենիներ
Եւ դափնիներ կը հընձես:

Ծիրանակիր մեծ Վիտապետ,
Թող ձեռասունքըդ պատմեն,
Ի՜նչ ոյժ ծրծեց Վենէ հօսն այն՝
Զոր Վու խնամոցդ յանձնեց Լն:

Եղար Վուն տան Մըխիթարայ,
Ո՛ր գանձդ անդին ու փառք իմ,
Զարդ գեղեցիկ, սիւն հաստատուն,
Նա մանաւանդ երկրորդ հիմ:

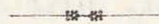
Վո զգօն կարգօքդ, Հայր, երանիկ
Եւ երջանիկ զիս ըրիր,
Ենունդ Ուխտիս յիշատակաց
Մէջ դրոշմեցիր ոսկեգիր:

Արդ ընդունէ այս տկար ընծայն,
Վու յորեկեան տօնին օրդ,
Մեր ջերմ սիրոյն առհաւատեաց,
Զոր միշտ ունինք խնամոտ Հօրդ:

Բայց չէ, Հայր, չէ, մի մեր խօսքերն
Որ անըզպայ են՝ դիտեր,
Յուզէ Վուն մեր սրբախից խորշերն,
Հոն կը տեսնես բիւր ուխտեր:

Ո՛հ, զիջանէր Եստուած բարձրեալն
Մեր ջերմաջերմ աղօթից,
Արդիներ կենացըդ տարիներն,
Եղջիւրն հեղուր շնորհալից:

Սառամանեաց կարկեր հովերն
Օրերդ ընէր հեշտ դարուն,
Ե՛լ ան ատեն կ'առնունք ճաշակն
Երանեալ մեծ դարերուն:

SENTIEMINTE DE BUCURIA.

Cu ce mare serguintia
Domnedieu au aperat
Pe o'meni: — din provedintia
Lui se vede apriat;
Viu semn este noue iat'
Armenilor Ararat.!

Jat' cand norii necredintii
Acoperira Sion,
S' aflat care 'nbratiosédia
P' Jsus, — dreptul Simeon.
Cand prin istu Prunc Dumnedieese
Pe car' batrinu'lu tienea
Fruptulu credintii cei ceresti
In lume se respandea,
De nou s' au infrumsetiat
Armenilor Ararat.

Veni unu temp, — Semiluna
Plinire s' au castigat,
S' verunde s' aflá lumina
Cu tot o au intunecat;
Dar' adjutoriu era gata
De sus: — Ca cerescul dar
S' apropiat s' ca cometa
Immortalul Mechitar!
Si prin trensul de nou iat'
S' au premarit Ararat.!

ARISTAC! a Ta Primitia
Ca drept la INTIMPINAR'
Cadea, ancas 'SECUNDITIA
Semn: ni esti Simon, s' Meehitar!
Ne vom ruga pentru Tine
Ca Sem, Jafet, ne'ncetat
Se traiesti lungu, fieti bine
Nu-i la noi Cham, nic' s' aflat;
Ca sub Tine ne'ncetat
Tot va 'nflori Ararat.!

Ω Δ Η.

Ἑορτῆς ἡμῖν ἡμέρα, πανηγύρεως φαιδρᾶς!
Ἐμπλεοὶ ἀνεκλαλήτου θυμηδίας καὶ χαρᾶς,
Χαῖρέ Σοι ἐπιφωνοῦμεν, χαῖρε Πάτερ σεβαστέ,
Χαῖρε τοῦ Χριστοῦ τῆς ποιμνῆς Ποιμενάρχα ἀγαθέ.

Τὰς ἐξόχους ἀρετάς Σου ὁ Παντάναξ κατιδὼν,
Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λαοῦ του, ὡς ἀξέρα φαινὼν,
Σὲ ἀνύψωσε, καὶ σχῆμα περιθεῖς τὸ ἱερὸν
Τῶν ἁγίων Μυστηρίων Σὲ κατέζησε φρουρόν.

Ἐκτοτε τῆς Ἐκκλησίας ἀνεδείχθης κηδεμών,
Τοῦ πιστοῦ Πληρώματός Σου τείνων πρὸς καταρτισμόν.
Τοῦ Θεοῦ τὸν λόγον σπείρεις, τὰς καρδίας γεωργεῖς,
Καὶ δεκάδας ἐτῶν πέντε τὸν λαόν Σου εὐλογεῖς.

Ὅθεν εὐγνωμόνως πάντες πρὸς τὸν ὕψιστον Θεὸν
Εὐχὰς πέμπομεν ἐνθέρμους, ἵνα Σε τὸν γηραιὸν
Καὶ σεπτὸν ἡμῶν Ποιμένα, σῶόν τε καὶ ὑγιᾶ
Τῇ αὐτοῦ παντοδυνάμῳ συντηρήσῃ δεξιᾷ.

Καὶ πρὸς ἀμοιβὴν ἀξίαν τῶν πολλῶν Σου ἀρετῶν,
Παρ' αὐτοῦ ἀκούσης, Πάτερ, τὸ ποθοῦμενον ῥητόν:
Δεῦρο· εἰς τὴν βασιλείαν, ἣν ἡτοίμασα ἐλθέ,
Καὶ ἐκ δεξιῶν μου κάθου δοῦλε ὄντως ἀγαθέ.

REIHENFOLGE DER SPRACHEN.

- I. Hocharmenisch.
- II. Lateinisch.
- III. Altgriechisch.
- IV. Deutsch.
- V. Ruthenisch.
- VI. Französisch.
- VII. Ungarisch.
- VIII. Italienisch.
- IX. Türkisch.
- X. Englisch.
- XI. Serbisch.
- XII. Böhmisch.
- XIII. Polnisch.
- XIV. Neuarmenisch.
- XV. Romanisch.
- XVI. Neugriechisch.

1/2

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0585705

